Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 11
Fericita noastra nadejde

In aceasta saptamana vom vorbi despre speranta si cum ar trebui ea sa ne afecteze modul in care traim. Trebuie sa spunem ca speranta crestina nu este legata doar de viitor ci ne afecteaza si prezentul. Prezentul pe care il traim noi azi nu este ideal si Dumnezeu nu a intentionat sa traim asa ceva. Noi suntem straini si calatori, dar nu am fost creati sa mergem prin desertul acestei lumi. Problema este ca intr-o zi am iesit din casa Tatalui, de unde nu ar fi trebuit sa iesim niciodata si azi mergem prin nisipul nedreptatii, al durerii si al mortii. Cred ca suntem toti obositi sa traim intr-o lume plina de mizerie dar acest lucru nu exista doar in zilele noastre, profetii din trecut doreau si ei cu aceiasi ardoare sa termine pelegrinajul prin aceasta lume. Spre exemplu David spune in Psalmul 94:3-6 ***Pana cand vor birui cei rai, Doamne, pana cand vor birui cei rai? Ei tin cuvantari puternice, vorbesc cu trufie, si toti cei ce fac raul se falesc. Ei zdrobesc pe poporul Tau, Doamne, si asupresc mostenirea Ta. Injunghie pe vaduva si pe strain, ucid pe orfani*** Psalmistul repeta de trei ori intrebarea „pana cand?". In ce circumstante pune el aceasta intrebare? Se pare ca omaneilor rai totul le merge bine si oamenilor buni totul le merge rau. Cei rai triumfa cand fura si fac lucruri rele si le merge bine; in schimb celor buni le merge rau pentru ca sunt exploatati de cei rai. Intrebarea lui David „pana cand?" nu este doar in Vechiul Testament. Si in Noul Testament se vede un strigat asemanator unde chiar creatia lui Dumnezeu geme. In Apocalipsa 6:10 spune: ***Ei strigau cu glas tare si ziceau: "Pana cand, Stapane, Tu, care esti sfant si adevarat, zabovesti sa judeci si sa razbuni sangele nostru asupra locuitorilor pamantului?"*** Aici intrebarea este pusa de cei care au fost martiri pentru credinta dar este aceiasi cerere ca Dumnezeu sa intervina in favoarea poporului Sau persecutat. Asa cum putem vedea nu mai avem mult timp de calatorit prin aceasta lume, este momentul sa ne intoarcem la casa Tatalui. Destul ne-am tarat picioarele prin aceasta lume de durere si pacat. Este momentul sa vina Domnul Isus.

Partea a doua. Aici vom vorbi despre speranta revenirii Domnului Isus si cum ar trebui sa afecteze ea vietile crestinilor. In capitolele 24 si 25 Isus face un larg discurs vorbind despre semnele venirii Lui si pune accent pe faptul ca tot ceea ce vedem azi este o dovada ca traim vremurile din urma. El vorbeste de speranta care este pe punctul de a se implini. In capitolul 25 Isus spune cateva parabole care ne arata responsabilitatea pe care crestinii o au in timpurile in care traim. Cum ar terbui sa traiasca crestinii care au aceasta binecuvantata speranta a revenirii lui Isus? El mentioneaza parabola oilor si caprelor. Spune ca atunci cand va veni Fiul Omului se va aseza pe tronul de slava. El va reveni cu slava. Acesta este un semn al revenirii Lui si toate natiunile se vor reuni pentru acest eveniment glorios. De ce? Ca El sa separe oamenii in doua grupuri asa cum pastorul separa oile de capre. In acest fel parabola va servi pana la final de punct de referinta relationat cu venirea Lui pentru ca va fi o judecata de cercetare inainte. In momentul revnirii lui Isus se vor face cunoscute rezultatele acestei judecati si se va spune cine este oaie si cine este capra. Inainte de acest eveniment oile si caprele erau impreuna si formau un grup din care nu se puteau distinge diferentele si se credea ca toate sunt ale unui singur stapan. La revenirea Domnului se va vedea ca oile apartin unui stapan iar caprele altui stapan. Grupul se destrama si societatea se transforma, nu vor mai fi impreuna cei care au idei diferite, comportamente diferite si guverne diferite. Se va produce o separare radicala pe ca nimeni nu si-o poate imagina. Azi fiecare crede ce vrea si toti respectam acest lucru dar atunci vor fi doar doua grupe. Ca aceasta separare sa fie posibila o parte trebuie distrusa si cealalta pastrata, dar intr-o societate pluralista, care grup trebuie pastrat si care eliminat? Pe de alta parte cine are puterea morala sa faca aceasta impartire? Cine este

atat de corect din punct de vedere moral incat sa nu poata fi acuzat de genocid? Nimeni. Nu exista un om pe acest pamant care sa indeplineasca conditiile pentru a face aceasta separare. Numai Dumnezeu poate face acest lucru. Asa ca numeni nu trebuie sa erijeze in judecator al altuia. Exista judecatori ai legii omenesti dar nu poate exista un judecator al conductei morale. In ziua de azi aproape toti credem ca avem dreptul sa judecam pe altii si mergem atat de departe incat judecam chiar si intentiile lor. Nimeni nu are intelepciunea necesara si nici integritatea morala de care este nevoie. Toate aceste lucruri trebuiesc lasate in mainile lui Dumnezeu. Despartirea radicala intre buni si rai o va face El in ziua judecatii si va pune oile la dreapta si caprele la stanga. Domnul Isus le spune celor de la dreapta Lui sa intre in Imparatia Lui care a fost pregatita pentru ei, lucru care ne spune ca revenirea Domnului Isus este momentul in care Imparatia se da binecuvantatilor Tatalui cresc. Intrebarea este de ce acesti oameni primesc Imparatia? Raspunsul este complex si include multe lucruri. Atunci cand Isus folosea parabole ca sa explice ceva, de obicei se concentra asupra unui adevar deosebit care arunca o lumina aparte asupra parabolei. Aici vorbeste despre slujire si spune ca a fost flamand si I s-a dat mancare, a fost insetat si I s-a dat apa, a fost strain si I s-a dat adapost, a avut nevoie de haine si a fost imbracat, a fost bolnav si a fost vizitat, etc... . Vrea sa spuna ca facand aceste lucruri putem sa castigam Imparatia lui Dumnezeu? Nu. Ceea ce vrea sa spuna este ca daca nu facem aceste lucruri putem sa pierdem mantuirea. Oile nici nu si-au dat seama ca au facut aceste lucruri pentru Hristos, ele au lucrat din dragoste si nu pentru a castiga Imparatia. Un crestin face bine fara sa ceara nimic inapoi, fara sa astepte recompensa asa cum facea si Hristos. Slujirea este autentica doar cand este facuta asa cum o facea Domnul Isus, pur si simplu pentru a ajuta. Matei 25: 37-40 spune: ***Atunci cei neprihaniti Ii vor raspunde: "Doamne, cand Te-am vazut noi flamand si Ti-am dat sa mananci? Sau fiindu-Ti sete si Ti-am dat de ai baut? Cand Te-am vazut noi strain si Te-am primit? Sau gol si Te-am imbracat? Cand Te-am vazut noi bolnav sau in temnita si am venit pe la Tine?" Drept raspuns, Imparatul le va zice: "Adevarat va spun ca, ori de cate ori ati facut aceste lucruri unuia din acesti foarte neinsemnati frati ai Mei, Mie Mi le-ati facut."*** Cine sunt cei nevoiasi? Toti aceia care au nevoie fara sa ne pese de culoarea pielii, nationalitatea sau clasa sociala. Tot in acel moment Isus se intoarce catre cei din stanga si le spune: ***Apoi va zice celor de la stanga Lui: "Duceti-va de la Mine, blestematilor, in focul cel vesnic care a fost pregatit diavolului si ingerilor lui!*** (Matei 25:41) De ce le spune aceste lucruri? Pentru ca au facut exact opusul si nu au ajutat pe cei in nevoie. Ce pacat! Nu si-au dat seama ca nefacand aceste lucruri pentru saraci nu le faceau pentru Isus si El avea sa-i pedepseasca intr-o zi . Daca ei ar fi stiut ca exista o pedeapsa pentru cei ce nu fac fapte bune le-ar fi facut, dar daca ar fi facut aceste lucruri doar pentru a scapa de pedeapsa tot nu ar fi scapat de ea. Motivul este simplu: ar fi facut faptele nu pentru a ajuta pe altii ci pentru a se ajuta pe ei insisi. Acest lucru este egoism si nu recomanda pe nimeni pentru Imparatia cerului. Doar cei care sunt ca Isus vor intra in Imparatia pregatita de Dumnezeu si acestia sunt cei care prin credinta accepta pe Isus si traiesc o viata asemanatoare cu a Lui.

Vom vorbi acum despre speranta invierii. Care este legatura dintre inviere si slujire? In primul rand trebuie sa intelegem ce este moartea. Invierea neprihanitilor va insemna sfarsitul mortii. 1 Corinteni 15:53-56 spune: ***Caci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, sa se imbrace in neputrezire, si trupul acesta muritor sa se imbrace in nemurire. Cand trupul acesta, supus putrezirii, se va imbraca in neputrezire, si trupul acesta muritor se va imbraca in nemurire, atunci se va implini cuvantul care este scris: "Moartea a fost inghitita de biruinta. Unde iti este biruinta, moarte? Unde iti este boldul, moarte?" Boldul mortii este pacatul; si puterea pacatului este Legea.*** Iti dai seama? Cand va reveni Isus moartea va fi invinsa. Ceea ce trebuie insa sa intelegem este ca moartea nu inseamna doar sa nu mai respiri. Cand inima nu mai bate aceasta este moartea din punct de vedere biologic. Moartea spirituala incepe atunci cand pacatuim si ne desprtim de Dumnezeu si este o moarte lenta, o deteriorare treptata. Voi incerca sa explic folosind exemplul unei banane: la inceput este frumoasa, galbena, dar daca este lasata mult timp incepe sa se umple de puncte negre pana ce, in cele din urma se strica de tot. Atunci cand crestinul este in Hristos da roade si este frumos ca o banana, dar cand se desparte de Isus intra pe drumul mortii si incepe sa piarda familia, principiile, visele, etc... . Pe drumul acesta al mortii devine nedrept, violent si abuziv. Aceasta este realitatea acestei lumi: toti ne indreptam spre moarte. Versetul din Corinteni spune ca moartea va fi inghitita de biruinta deoarece vom fi iarasi in Hristos care este neprihanire si vom fi neprihaniti, in Hristos care este dragoste si vom fi iubitori, dar pentru asta Hristos trebuie sa vina. Pana atunci noi putem sa mergem cu El prin rugaciune, studiu si marturie si caracterul Lui se va

vedea in viata noastra. Chiar daca cerul nu este pe acest pamant noi putem sa traim vieti crestine care sa inspire si sa ajute pe altii.

Partea a patra. Aici vom vorbi despre speranta judecatii. Ecleziastul 8: 14 spune: ***Este o desertaciune care se petrece pe pamant: si anume, sunt oameni neprihaniti carora le merge ca si celor rai, care fac fapte rele, si sunt rai carora le merge ca si celor neprihaniti, care fac fapte bune. Eu zic ca si aceasta este o desertaciune.*** Aceasta este o realitate in viata multor persoane: cei rai triumfa si cei buni sufera. Ecleziastul 12:14 adauga: ***Caci Dumnezeu va aduce orice fapta la judecata, si judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rau.*** Noi speram ca intr-o zi totul se va clarifica si vom intelege de ce au suferit cei neprihaniti pe cand cei rai au invins si intr-o zi se va face dreptate. Judecata sperie pe cel care nu este in Hristos. Iti voi da un exemplu: sa spunem ca eu iti iau casa si va fi un proces in instanta. Cine asteapta cu nerabdare acest proces? Eu sau tu? Tu. De ce? Pentru ca judecatorul iti va face dreptate, tu ai actele casei si este propietatea ta. Cel caruia ii este frica de proces sunt eu care ti-am luat casa deoarece nu am acte si judecatorul imi va lua casa si ti-o va da tie. Asa este in viata spirituala. Cel care trebuie sa se teama este acela care este departe de Hristos. Judecata va veni, dar pentru crestini ea este un motiv de speranta.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim de noul pamant. Biblia spune ca pe acest pamant cei rascumparati vor ridica case si vor locui in ele, vor sadi vii si vor manca din ele. Nu vor ridica case ca sa le locuiasca altii si nu vor sadi vii ca altii sa manance din ele. Te intreb? Poate exista o dreptate mai mare? Cand va veni Isus se vor termina cu luptele pentru bani si putere, nu va mai exista un patron care exploateaza pe omul sarac, nu vor mai exista clasele sociale si nici diferente economice. Violenta va lua sfarsit deoarece spune ca lupul va locui impreuna cu mielul si leul va manca paie ca boul si nu se va face nici un rau pe tot muntele cel sfant. Dumnezeu a spus aceste lucruri. Acesta este inceputul unei vieti fara sfarsit. Apocalipsa termina prin a relata victoria finala a lui Isus si a celor rascumparati, si sfarsitul pacatului. Toti cei care au decis sa-l urmeze pe Miel vor intra in locul unde domneste dreptatea. Aceasta viata este singura noastra sansa, nu de a incerca sa fim buni ci de a incerca sa fim crestini si atunci vom reflecta caracterul Sau devenind astfel o binecuvantare pentru acest pamant.

Domnul sa te binecuvinteze din belsug!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com